

[Lütken.]

og R sammen og fra K, har alle lidt af den svaghed, at de manglede den sociale balance. De skar dybt i den sociale sektor, og det har jo ikke været muligt at få forslagene ændret i mere social retning. Det var endvidere karakteristisk, at meget væsentlige dele af besparelserne skulle opnås ved den såkaldte „salamimetode“, og endelig har interessen hos de borgerlige partier for de langsigtede foranstaltninger været så forholdsvis ringe, især inden for skatteområdet. Det har fra disse partiers side stort set drejet sig om at gennemføre en mere traditionel og kortsigtet nedskæring.

Ser vi på regeringens og socialdemokratiets oplæg til spareforhandlinger, har billedet heldigvis været noget anderledes. Regeringen startede ganske vist med at fremlægge spareforslag, der skar dybt i den sociale sektor. Værst var forslaget om, at børnetilskud til det første barn skulle bortfalde efter 3 år. Det var klart, at SF ikke kunne acceptere disse første forslag til besparelser, fordi vi fandt, at de var uafbalancerede i social henseende og også for uigennemtænkte. Men regeringen var jo villig til forhandlinger, og resultatet er blevet, at besparelserne inden for den sociale sektor i regeringens endelige forslag er blevet nedbragt fra 414 mill. kr. til 170 mill. kr., og det hilser vi naturligvis med megen glæde. Herved opnåedes nemlig, hvad jeg vil betegne som en rimelig social balance i sparebuketten.

Når dertil kommer, at vi i den allersidste runde om besparelserne på det sociale område kunne enes om, at der ikke skal røres ved aldersgrænsen for børnetilskud, var der for os ingen tvivl om, at man havde nået et efter omstændighederne meget fornuftigt resultat. Det skal ikke skjules, at netop dette spørgsmål har vi lagt meget vægt på, idet vi fandt, at hvis man nedsatte aldersgrænsen fra 18 til 16 år, så foretog man en handling, der i meget høj grad var i strid med det sigte, vi har vedrørende de erhvervsfaglige uddannelser for de 16—19-årige. I regeringens oplæg til besparelser er der ikke tale om at benytte salamimetoden. Man skærer altså ikke delvis i blinde.

Endelig er det vigtigt for os at fastslå, at der i regeringens oplæg indgik væsentligt mere end øjeblikkelige besparelser, idet der også indgik afsnit om skatteforslag og andre

langsigtede foranstaltninger, forslag som stort set alle falder inden for rammen af, hvad SF har ønsket, ikke mindst skatteafsnittet, som jeg vil tillade mig at tage nogle punkter ud af, således at man kan se, hvad det egentlig er, der er tale om.

Der er tale om, at man vil forøge formuebeskatningen i 1974. Merprovenuet er anslået til 100 mill. kr. Der er tale om, at man vil udskyde ændring af afskrivningsreglerne for maskininvesteringer; det skulle kunne give ca. 400 mill. kr. Der er tale om skærpe af selskabsskatten m. v., som vil kunne give 210 mill. kr. Der er tale om, at bundfradraget ved aktieselskabsskatten afskaffes. Det skulle give 75 mill. kr. mere. Der er tale om at indføre kuponskat og registrering af rentebetalinger; det skulle kunne give et par hundrede millioner — og adgangen til at fradrage repræsentationsudgifter skal begrænses. Vi ved jo alle, at det netop er et område, hvor harmen i befolkningen er meget stor.

Adgang til at fradrage renter af forbrugerglån skal begrænses, adgangen til at fradrage gaver skal begrænses — det er også vanskeligt at se, hvad det har med den skattepligtige indtægt at gøre, at man giver gaver — og der skal foretages en omlægning, således at fradragene foretages i skatten i stedet for i indkomsten. Det er jo en socialt rimelig ting, for herved får både den store og den lille indtægt det samme fradrag i kroner, og ikke, således som det ofte er nu, at det er er den mest velhavende, der også får det største økonomiske udbytte af et fradrag. Endelige skal der ske en ændring af reglerne om momsfradrag vedrørende anskaffelse og drift af personbiler.

Der er her faktisk tale om en hel skattereform i en retning, som vi kun kan være tilfredse med. Der er dels tale om, at man gennemfører en socialt retfærdigere, indtægtsmæssigt retfærdigere, beskatning, dels om at man indfører en form for beskatning, der i højere grad er egnet til at bekæmpe inflationen.

Vi ved alle, at et af de emner, der for øjeblikket optager befolkningen mere end noget andet politisk emne, er spørgsmålet om skatterne i Danmark, og det er rimeligt, at der er udbredt harme hos mange, ikke mindst lønmodtagere, over de mange fradragsmuligheder, som ikke mindst det pri-